Чуєш, брате,
як — од ребер —
серце —
золотим м'ячем із
грудей
плигає шкереберть,
загубивши
всяку чемність!?
Як поводитися
з ним і
голубим таким,
широким —
тим коханням,
що з святими
навіть не вспокоїш
Блоком!?

Ось дивлюся
— і не на ніж —
крізь історію —
на себе:
теж раніше серце,
аніж
"ноги
загубив
Мазепа!"

ЖИВУ, ПРАЦЮЮ. Харків, 1930, с. 75-78.